Repertoriul jurisprudenței

CONCLUZIILE AVOCATULUI GENERAL
YVES BOT
prezentate la 16 iulie 2015 [1]

Cauza C-371/14

APEX GmbH Internationale Spedition
împotriva
Hauptzollamt Hamburg-Stadt

[cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Hamburg (Germania)]

„Trimitere preliminară — Politică comercială — Taxe antidumping — Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 260/2013 — Produse de import originare din China — Importul acelorași produse expediate din Vietnam — Circumvenție — Extinderea retroactivă a taxelor antidumping decisă după expirarea acestor taxe — Validitate”

1. În caz de circumvenție, o taxă antidumping definitivă la importurile originare dintr-un stat terț poate fi extinsă în mod retroactiv la importurile provenite dintr-un alt stat terț printr-un regulament adoptat după expirarea acestei taxe?

2. Aceasta este problema de principiu pe care o ridică prezenta cerere de decizie preliminară, care privește validitatea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 260/2013 al Consiliului din 18 martie 2013 de extindere a taxei antidumping definitive instituite prin Regulamentul (CE) nr. 1458/2007 privind importurile de brichete de buzunar cu piatră și gaz, nereîncărcabile, originare din Republica Populară Chineză, la importurile de brichete de buzunar cu piatră și gaz, nereîncărcabile, expediate din Republica Socialistă Vietnam, indiferent dacă acestea sunt sau nu sunt declarate ca fiind originare din Republica Socialistă Vietnam [2], în urma unei anchete privind circumvenția în sensul articolului 13 din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene [3].

3. Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între APEX GmbH Internationale Spedition [4] și Hauptzollamt Hamburg-Stadt (Biroul Vamal Principal din Hamburg) [5] cu privire la taxele antidumping pretinse cu titlu retroactiv de la APEX pentru importurile realizate în cursul anului 2012.

4. În prezentele concluzii, vom expune motivele pentru care propunem Curții să răspundă că examinarea primei întrebări adresate de Finanzgericht Hamburg (Germania) nu a relevat niciun element de natură să afecteze validitatea regulamentului în litigiu.

1 — Limba originală: franceza.

2 — JO L 82, p. 10, denumit în continuare „regulamentul în litigiu”.

3 — JO L 343, p. 51, rectificare în JO 2010, L 7, p. 22, denumit în continuare „regulamentul de bază”.

4 — Denumită în continuare „APEX”.

5 — Denumit în continuare „Hauptzollamt”.

I – **Cadrul juridic**

A – *Regulamentul de bază*

5. Potrivit considerentului (16) al regulamentului de bază:

„Este necesar să se prevadă perceperea retroactivă a taxelor provizorii, în cazul în care se consideră necesar, și să se definească circumstanțele care pot duce la aplicarea retroactivă a taxelor pentru a evita ca măsurile definitive care urmează să se aplice să nu mai aibă substanță. […]”

6. Articolul 10 din acest regulament, intitulat „Retroactivitatea”, prevede la alineatul (1):

„Nu se aplică măsuri provizorii și taxe antidumping definitive decât produselor puse în liberă circulație după data la care a intrat în vigoare decizia luată în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) și, respectiv, cu articolul 9 alineatul (4), sub rezerva excepțiilor prevăzute de prezentul regulament.”

7. Articolul 11 alineatul (2) din acest regulament prevede:

„O măsură antidumping expiră la cinci ani de la instituirea ei sau la cinci ani de la data încheierii reexaminării celei mai recente care a avut ca obiect atât dumpingul, cât și prejudiciul, cu excepția cazului în care reexaminarea a stabilit că expirarea măsurii ar favoriza continuarea sau reapariția dumpingului și a prejudiciului. O reexaminare a măsurilor care urmează să expire are loc fie la inițiativa Comisiei, fie pe baza cererii prezentate de către producătorii comunitari sau în numele lor și măsura rămâne în vigoare până la stabilirea rezultatelor reexaminării.

[…]”

8. Articolul 13 din regulamentul de bază, intitulat „Circumvenția”, prevede:

„(1) Taxele antidumping instituite în temeiul prezentului regulament se pot aplica și importurilor de produse similare ce provin din țări terțe, cărora li s-au adus mici modificări sau care nu au fost modificate, precum și importurilor de produse similare cărora li s-au adus mici modificări sau părți ale acestor produse care provin dintr-o țară care face obiectul măsurilor, atunci când are loc o circumvenție a măsurilor în vigoare. În caz de circumvenție a măsurilor în vigoare, taxele antidumping care nu depășesc taxa antidumping reziduală instituită în temeiul articolului 9 alineatul (5) se pot aplica și importurilor de la întreprinderi care beneficiază de taxe individuale în țările care fac obiectul măsurilor. Circumvenția se definește ca o modificare a configurației schimburilor comerciale între țările terțe și Comunitate sau între întreprinderi din țara care face obiectul măsurilor și Comunitate, care decurge din practici, operațiuni sau prelucrări pentru care nu există o motivație suficientă sau o justificare economică alta decât impunerea taxei, fiind dovedit că există prejudiciu sau că efectele corective ale taxei sunt compromise în ceea ce privește prețul și/sau cantitățile de produse similare și unde există probe privind existența unui dumping în legătură cu valorile normale stabilite anterior pentru produsul similar, dacă este necesar în conformitate cu prevederile articolului 2.

[…]

(3) Se deschide o anchetă, în temeiul prezentului articol, la inițiativa Comisiei sau la cererea unui stat membru sau a oricărei părți interesate, pe baza unor elemente de probă suficiente în ceea ce privește factorii menționați la alineatul (1). Ancheta se deschide, după consultarea comitetului consultativ, printr-un regulament al Comisiei care poate de asemenea să ceară autorităților vamale să prevadă obligativitatea înregistrării importurilor în conformitate cu articolul 14 alineatul (5) sau să solicite garanții. Ancheta este efectuată de către Comisie, cu un eventual ajutor din partea autorităților vamale, și trebuie finalizată în termen de nouă luni. În cazul în care faptele stabilite definitiv justifică

extinderea măsurilor, acest lucru este decis de către Consiliu, care hotărăște cu privire la propunerea Comisiei, după consultarea comitetului consultativ. Propunerea se adoptă de către Consiliu, cu excepția cazului în care hotărăște cu o majoritate simplă să respingă propunerea, în termen de o lună de la prezentarea ei de către Comisie. Extinderea intră în vigoare începând cu data la care înregistrarea a devenit obligatorie în temeiul articolului 14 alineatul (5) sau cu data la care au fost cerute garanții. Dispozițiile procedurale corespunzătoare prezentului regulament cu privire la deschiderea și desfășurarea anchetelor se aplică în conformitate cu prezentul articol.

[…]”

9. Potrivit articolului 14 alineatul (5) din regulamentul de bază:

„Comisia poate, după consultarea comitetului consultativ, să dea instrucțiuni autorităților vamale să ia măsurile adecvate pentru a înregistra importurile astfel încât să poată fi aplicate măsuri cu privire la aceste importuri de la data înregistrării lor. Importurile pot fi supuse înregistrării la cererea motivată corespunzător a industriei comunitare ce conține suficiente probe ce justifică o astfel de acțiune. Înregistrarea se instituie printr-un regulament care precizează obiectul măsurii și, după caz, valoarea estimativă a taxelor care ar putea fi achitate în viitor. Durata înregistrării obligatorii a importurilor nu trebuie să depășească nouă luni.”

B – *Regulamentele antidumping cu privire la brichetele de buzunar cu piatră și gaz, nereîncărcabile*

10. Regulamentul (CEE) nr. 3433/91 al Consiliului din 25 noiembrie 1991[6] a instituit o taxă antidumping definitivă la importurile de brichete de buzunar cu piatră și gaz, nereîncărcabile, originare în special din China.

11. În urma unei anchete privind posibila circumvenție a măsurii, Regulamentul (CE) nr. 192/1999 al Consiliului din 25 ianuarie 1999[7] a extins taxa antidumping definitivă la importurile de brichete identice expediate sau originare din Taiwan și la importurile de brichete de buzunar cu piatră și gaz, reîncărcabile, originare din China sau expediate ori originare din Taiwan.

12. Regulamentul (CE) nr. 1824/2001 al Consiliului din 12 septembrie 2001[8] și ulterior Regulamentul (CE) nr. 1458/2007 al Consiliului din 10 decembrie 2007[9] au păstrat taxa antidumping definitivă instituită prin Regulamentul nr. 3433/91 și extinsă prin Regulamentul nr. 192/1999.

13. În lipsa unei cereri de reexaminare în urma publicării, la 1 mai 2012, a unui aviz de expirare iminentă a anumitor măsuri antidumping[10], acestea au expirat la 13 decembrie 2012.

6 — Regulamentul de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de brichete de buzunar cu piatră și gaz, nereîncărcabile, originare din Japonia, din Republica Populară Chineză, din Republica Coreea și din Thailanda și de colectare definitivă a taxei provizorii (JO L 326, p. 1).

7 — Regulamentul privind extinderea dreptului antidumping definitiv instituit prin Regulamentul nr. 3433/91 la importurile de brichete de buzunar cu piatră și gaz nereîncărcabile originare din Republica Populară Chineză, la importurile anumitor brichete de buzunar cu piatră reîncărcabile de unică folosință originare din Republica Populară Chineză sau expediate sau originare din Taiwan și la importurile de brichete nereîncărcabile expediate sau originare din Taiwan și închiderea procedurii referitoare la importurile de brichete nereîncărcabile expediate din Hong Kong și din Macao (JO L 22, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 18, p. 192).

8 — Regulamentul de instituire a unui drept antidumping definitiv la importurile de brichete de buzunar cu piatră și gaz, de unică folosință, originare din Republica Populară Chineză și expediate sau originare din Taiwan și la importurile anumitor brichete de buzunar cu piatră și gaz, reîncărcabile, originare din Republica Populară Chineză și expediate sau originare din Taiwan (JO L 248, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 24, p. 160), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 155/2003 al Consiliului din 27 ianuarie 2003 (JO L 25, p. 27, Ediție specială, 11/vol. 31, p. 5).

9 — Regulamentul de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de brichete de buzunar cu piatră și gaz, nereîncărcabile, originare din Republica Populară Chineză și expediate sau originare din Taiwan și la importurile anumitor brichete de buzunar cu piatră și gaz, reîncărcabile, originare din Republica Populară Chineză și expediate sau originare din Taiwan (JO L 326, p. 1).

10 — JO 2012, C 127, p. 3.

14. Înainte de expirarea măsurilor respective, Comisia, sesizată la 17 aprilie 2012 de către un producător din Uniunea Europeană, a deschis o anchetă, prin Regulamentul (UE) nr. 548/2012 [11], privind eventuala circumvenție a măsurilor antidumping prin importuri de brichete de buzunar cu piatră și gaz nereîncărcabile expediate din Vietnam.

15. Potrivit articolului 2 primul paragraf din acest regulament, autoritățile vamale din statele membre erau obligate să ia măsurile corespunzătoare pentru a înregistra importurile prevăzute la articolul 1 din regulamentul menționat, în conformitate cu articolul 13 alineatul (3) și cu articolul 14 alineatul (5) din regulamentul de bază.

16. Regulamentul (UE) nr. 1192/2012 al Comisiei din 12 decembrie 2012 [12] a pus capăt acestei obligații de înregistrare începând de la data expirării măsurilor antidumping.

17. Regulamentul în litigiu, adoptat în urma anchetei deschise prin Regulamentul nr. 548/2012, prevede extinderea măsurilor antidumping definitive instituite prin Regulamentul nr. 1458/2007. Articolul 1 din regulamentul în litigiu prevede:

„(1) Taxa antidumping definitivă instituită prin articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul […] nr. 1458/2007 privind importurile de brichete de buzunar cu piatră și gaz, nereîncărcabile, originare din Republica Populară Chineză, se extinde la importurile de brichete de buzunar cu piatră și gaz, nereîncărcabile, expediate din Vietnam, indiferent dacă au fost sau nu declarate ca fiind originare din Vietnam; acestea sunt încadrate în prezent în codul NC ex 9613 10 00.

(2) Taxa extinsă prin alineatul (1) din acest articol se percepe la importurile expediate din Vietnam între 27 iunie 2012 și 13 decembrie 2012, indiferent dacă au fost sau nu declarate ca fiind originare din Vietnam, înregistrate în conformitate cu articolul 2 din Regulamentul […] nr. 548/2012, precum și cu articolul 13 alineatul (3) și articolul 14 alineatul (5) din [regulamentul de bază].

[…]”

II – **Litigiul principal și întrebările preliminare**

18. În perioada august-decembrie 2012, APEX, o societate de transport internațional, a pus în liberă circulație în Uniune 4 024 080 de brichete de buzunar cu piatră și gaz, nereîncărcabile, expediate din Vietnam.

19. La 26 martie 2013, Hauptzollamt a adoptat o decizie de impunere prin care a solicitat APEX să plătească cu titlu retroactiv taxe antidumping în valoare de 261 565,20 euro, în temeiul regulamentului în litigiu.

20. La 15 aprilie 2013, APEX a formulat o acțiune administrativă împotriva acestei decizii de impunere. Întrucât acțiunea a fost respinsă la 5 iunie 2013, APEX a sesizat Finanzgericht Hamburg la 5 iulie 2013.

21. Această instanță are îndoieli cu privire la posibilitatea de a extinde taxa antidumping instituită de Regulamentul nr. 1458/2007, întrucât acesta nu mai era în vigoare la data adoptării regulamentului în litigiu și întrucât, pe cale de consecință, măsura antidumping expirase.

11 — Regulamentul din 25 iunie 2012 de deschidere a unei anchete privind eventuala eludare a măsurilor antidumping instituite prin Regulamentul nr. 1458/2007 la importurile de brichete de buzunar cu piatră și gaz nereîncărcabile originare din Republica Populară Chineză, prin importuri de brichete de buzunar cu piatră și gaz nereîncărcabile expediate din Vietnam, indiferent dacă au fost sau nu declarate ca fiind originare din Vietnam, și de supunere a acestor importuri la înregistrare (JO L 165, p. 37).

12 — Regulamentul de încheiere a înregistrării instituite prin Regulamentul nr. 548/2012 a importurilor de brichete de buzunar cu piatră și gaz nereîncărcabile, expediate din Vietnam, indiferent dacă au fost declarate sau nu ca fiind originare din Vietnam (JO L 340, p. 37).

22. Pe de o parte, instanța menționată solicită să se răspundă dacă nu se poate deduce din articolul 13 alineatul (1) din regulamentul de bază, care prevede posibilitatea extinderii taxelor antidumping „atunci când are loc o circumvenție a măsurilor *în vigoare*” [13], că o măsură antidumping nu poate fi extinsă decât dacă este în vigoare. Instanța relevă că unele considerații privind economia și finalitatea măsurilor antidumping ar putea susține de asemenea această interpretare. Astfel, instituirea taxelor antidumping nu ar constitui sancționarea unui comportament anterior, ci o măsură de apărare și de protecție împotriva concurenței neloiale rezultate din practicile de dumping menite să împiedice sau să facă neinteresante din punct de vedere economic importurile care fac obiectul unui dumping. Or, acest obiectiv nu ar putea fi atins în cazul impunerii unor măsuri antidumping pentru o perioadă anterioară datei adoptării regulamentului care le prevede.

23. Pe de altă parte, Finanzgericht Hamburg arată că, în măsura în care este permis un efect retroactiv, expresia „atunci când are loc o circumvenție a măsurilor în vigoare” ar putea fi de asemenea interpretată în sensul că nu se referă la data adoptării regulamentului de extindere, ci la perioada de aplicabilitate a acestei extinderi. Obiectivul eficienței urmărit de măsurile de evitare a circumvenției ar confirma această analiză, deoarece ar fi decisivă numai constatarea îndeplinirii condițiilor materiale ale extinderii, indiferent de data adoptării regulamentului care prevede aceste măsuri. Un regulament de extindere nu ar avea, așadar, decât un caracter accesoriu comparativ cu măsurile antidumping inițiale, ceea ce ar putea însemna că articolul 13 din regulamentul de bază nu include un termen limită pentru adoptarea sa.

24. Ezitând între aceste două abordări, Finanzgericht Hamburg a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) [Regulamentul în litigiu] este nevalid întrucât, la data adoptării sale, taxa antidumping instituită prin Regulamentul nr. 1458/2007, a cărei extindere urma să fie dispusă, nu mai era în vigoare?

2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, [regulamentul în litigiu] este nevalid întrucât nu se poate constata o circumvenție a măsurii dispuse prin Regulamentul nr. 1458/2007 […], în sensul articolului 13 alineatul (1) din [regulamentul de bază]?”

III – **Analiza noastră**

25. Ne vom limita analiza la prima întrebare, care ridică singură o dificultate juridică fără precedent, ce necesită o examinare profundă, în timp ce răspunsul la a doua întrebare poate fi găsit în jurisprudența Curții, în special în Hotărârea Simon, Evers & Co. [14]

26. Pentru a defini prima problemă, trebuie să ne amintim că, deși articolul 10 alineatul (1) din regulamentul de bază consacră principiul conform căruia măsurile antidumping nu pot fi aplicate decât produselor puse în liberă circulație după data la care a intrat în vigoare decizia care stabilește o taxă provizorie sau definitivă, totuși mai multe dispoziții din acest regulament [15] prevăd o derogare expresă de la principiul neretroactivității, prevăzând în special că măsurile antidumping pot fi aplicate produselor puse în liberă circulație înainte de data intrării în vigoare a acestei decizii, cu condiția ca ele să fi fost înregistrate conform articolului 14 alineatul (5) din regulamentul menționat. Astfel, în temeiul articolului 13 alineatul (3) din regulamentul de bază, mecanismul de înregistrare a importurilor menit să permită să se perceapă cu titlu retroactiv taxe antidumping se aplică în cazul deschiderii unei anchete privind existența unei circumvenții.

13 — Sublinierea noastră.

14 — C-21/13, EU:C:2014:2154.

15 — Este vorba despre articolul 10 alineatele (2), (4) și (5), articolul 11 alineatul (4), articolul 12 alineatul (5) și articolul 13 alineatul (3).

27. Întrucât regulamentul de bază recunoaște posibila retroactivitate a măsurilor privind extinderea unei taxe antidumping în caz de circumvenție a acestei taxe, întrebarea nu este, așadar, dacă o taxă antidumping extinsă poate fi percepută cu titlu retroactiv, ci dacă o decizie de extindere poate fi adoptată atunci când această taxă nu mai este în vigoare, cu unicul scop de a permite să se perceapă cu titlu retroactiv taxa extinsă pentru perioada cuprinsă între data la care înregistrarea importurilor a devenit obligatorie și data expirării taxei inițiale.

28. Propunem să se răspundă afirmativ la această întrebare.

29. Nu găsim în regulamentul de bază nicio dispoziție care să interzică o astfel de practică.

30. Nu credem, în realitate, că articolul 13 alineatul (1) din acest regulament, conform căruia „[t]axele antidumping […] se pot aplica […] atunci când are loc o circumvenție a măsurilor *în vigoare*” [16], trebuie interpretat în sensul că interzice adoptarea unui regulament de extindere dacă măsurile inițiale nu mai sunt „în vigoare”. În urma lecturării acestei dispoziții al cărei obiect este de a stabili condiția materială de aplicare a deciziilor de extindere a taxelor antidumping, legate de existența unei circumvenții, nu găsim niciun indiciu că legiuitorul Uniunii ar fi intenționat să se pronunțe în mod clar cu privire la data la care decizia de extindere poate fi adoptată. În plus chiar dacă s-ar presupune că se poate considera că stabilește modalitățile de aplicare în timp a măsurilor antidumping extinse, articolul 13 alineatul (1) din regulamentul de bază pare să însemne doar că perioada de aplicare a măsurilor de extindere a unei taxe antidumping definitive nu poate depăși perioada în care această taxă este în vigoare. Observăm în acest sens că, pe de o parte, singura cerință de timp impusă de articolul 13 din regulamentul de bază este ca ancheta cu privire la eventuala circumvenție a măsurilor antidumping să se finalizeze în termen de nouă luni de la deschidere [17] și, pe de altă parte, ca decizia de extindere a măsurilor să fie adoptată „[î]n cazul în care faptele stabilite *definitiv*” [18] justifică extinderea măsurilor. Dacă faptele nu sunt stabilite definitiv decât după expirarea taxei, instituțiile Uniunii ar trebui, prin urmare, să poată adopta un regulament de extindere numai cu condiția ca termenul de nouă luni să fie respectat.

31. O analiză pur textuală a articolului 13 din regulamentul de bază nu permite, așadar, excluderea posibilității de a decide extinderea unei măsuri antidumping inițiale după expirarea acestei măsuri, exclusiv cu titlu retroactiv.

32. Departe de a contrazice această analiză, obiectivele și economia generală ale regulamentului de bază par să o susțină și să confirme faptul că acest regulament nu impune decât cerința ca măsurile de extindere a unei taxe antidumping să nu continue după expirarea acesteia.

33. În primul rând, caracterul accesoriu al măsurilor de evitare a circumvenției, astfel cum reiese acesta din economia regulamentului de bază în general și din sistemul articolului 13 al acestui regulament în special nu conduce la concluzia că este interzisă adoptarea, după expirarea taxei antidumping, a unui regulament de extindere retroactivă a acestei taxe.

34. După cum Curtea a remarcat în Hotărârea Paltrade [19], reiese din obiectivul și economia regulamentului de bază, în special ale considerentului (19) și ale articolului 13, că o măsură de extindere a unei taxe antidumping definitive are doar un caracter accesoriu în raport cu actul inițial de instituire a acestei taxe [20]. Acest principiu al caracterului accesoriu care guvernează adoptarea măsurilor de extindere a taxelor antidumping derivă, în realitate, chiar din definiția circumvenției. Reiese, astfel, din articolul 13 alineatul (1) a treia teză din regulamentul de bază că existența unei

16 — Sublinierea noastră.

17 — Alineatul (3).

18 — *Idem*. Sublinierea noastră.

19 — C-667/11, EU:C:2013:368.

20 — Punctul 28.

măsuri antidumping ține de definirea elementelor constitutive ale circumvenției, deoarece aceasta din urmă presupune o modificare a configurației schimburilor comerciale între țările terțe și Uniune, care, pe de o parte, decurge din practici, operațiuni sau prelucrări pentru care nu există o motivație suficientă sau o justificare economică alta decât impunerea taxei și care, pe de altă parte, compromite efectele corective ale taxei.

35. Principiul caracterului accesoriu conduce astfel doar la o coexistență necesară, în timp, a măsurii principale și a măsurii de evitare a circumvenției, aceasta din urmă neputând exista după expirarea celei dintâi. Totuși, această legătură necesară între măsura principală și măsura de evitare a circumvenției nu presupune în niciun fel ca decizia care dispune a doua măsură să intervină atunci când prima este în vigoare, întrucât regulamentul de bază, prevăzând posibilitatea aplicării retroactive a măsurii de evitare a circumvenției la data la care înregistrarea importurilor a devenit obligatorie, permite aplicarea acestei măsuri în perioada de aplicare a măsurii inițiale, chiar și atunci când decizia ar fi adoptată și publicată după expirarea acestei perioade.

36. În al doilea rând, obiectivul eficienței urmărit de măsurile de combatere a circumvenției ar fi compromis dacă s-ar considera că un regulament de extindere a unei taxe antidumping nu poate fi adoptat după expirarea acestei taxe.

37. Astfel, după cum observă în mod corect Consiliul și Comisia, ar putea exista o circumvenție intenționată a taxei antidumping în ultimele luni de aplicare în toate cazurile în care deschiderea tardivă a anchetei cu privire la o eventuală circumvenție ar face improbabilă adoptarea unui regulament de extindere înainte de expirarea acestei taxe.

38. În această privință, trebuie amintit că, în Hotărârea Paltrade [21], Curtea, după ce a declarat că un regulament de extindere a unei taxe antidumping are ca unic obiectiv asigurarea eficienței acesteia și evitarea circumvenției ei [22], a arătat că obligația de înregistrare a importurilor în cauză, în cadrul specific al unei astfel de circumvenții, urmărește și eficiența măsurilor definitive extinse, făcând posibilă aplicarea retroactivă a taxelor, pentru a se evita ca măsurile definitive care trebuie aplicate să fie lipsite de efectul lor util [23].

39. Or, indiferent de data adoptării regulamentului de extindere a taxei antidumping, măsura provizorie pe care o constituie obligația de înregistrare a importurilor urmărește întotdeauna, în caz de circumvenție, păstrarea posibilității de impunere retroactivă a extinderii taxelor antidumping inițiale pentru evitarea compromiterii efectelor corective ale acestor taxe de efectul importurilor efectuate, în special în timpul anchetei deschise cu privire la circumvenție. În această privință, trebuie remarcat faptul că taxa antidumping nu este o taxă cu intensitate variabilă în timp. Departe de a expira treptat în perioada de aplicare, ea rămâne în vigoare până la data expirării. Astfel, afirmația APEX potrivit căreia o extindere pur retroactivă a măsurilor antidumping nu ar urmări protecția efectului corectiv al măsurii ulterioare împotriva circumvenției în timpul anchetei, ci ar constitui doar o taxă pe profiturile întreprinderilor importatoare, pare nefondată. Chiar dacă este stabilită exclusiv pentru o perioadă anterioară, extinderea taxei antidumping are ca obiect evitarea neutralizării acesteia prin operațiuni de circumvenție. Împiedicarea acestei extinderi ar echivala cu a oferi operatorilor lipsiți de scrupule o soluție facilă de circumvenție fără riscuri a unei taxe antidumping în cursul ultimelor luni de aplicare a acestei taxe.

21 — C-667/11, EU:C:2013:368.

22 — Punctul 28.

23 — Punctul 29.

40. Precizăm că, în opinia noastră, nu se poate deduce din formularea din Hotărârea Paltrade [24], conform căreia obligația de înregistrare urmărește păstrarea efectului util al măsurilor definitive „care trebuie aplicate” [25], că, la data adoptării regulamentului de extindere, măsurile ar trebui aplicate în viitor, ceea ce ar interzice o extindere pur retroactivă a taxelor antidumping. În opinia noastră, Curtea a reținut situația existentă la data la care Comisia decide să impună autorităților vamale înregistrarea importurilor. La această dată, taxa antidumping, al cărei domeniu de aplicare va putea fi extins printr-un regulament de extindere, este deja în vigoare, în timp ce măsura de extindere a acestei taxe nu a fost încă adoptată și urmează, așadar, să fie „aplicată” ulterior. De altfel, această formulare își găsește un ecou direct în dispozițiile articolului 14 alineatul (5) din regulamentul de bază, conform căruia Comisia poate impune înregistrarea importurilor „astfel încât *să poată fi aplicate măsuri* cu privire la aceste importuri de la data înregistrării lor” [26]. În cele din urmă, această formulare nu face decât să exprime o realitate. Dacă nicio măsură de protecție nu este necesară și dacă procedura antidumping se încheie fără să se instituie măsuri, nicio taxă antidumping nu va putea fi percepută la importurile supuse înregistrării.

41. În al treilea rând, principiul conform căruia instituirea taxelor antidumping nu constituie o sancțiune a unui comportament anterior, ci o măsură de apărare și de protecție împotriva concurenței neloiale rezultate din practicile de dumping, nu înseamnă că perceperea de taxe antidumping extinse la importurile care fac obiectul înregistrării ar fi condiționată de adoptarea unor măsuri antidumping în viitor. Din acest principiu, enunțat în Hotărârea Industrie des poudres sphériques/Consiliul [27], Curtea a dedus exclusiv că este necesar ca ancheta să se desfășoare pe baza unor informații cât mai actuale cu putință pentru a se putea stabili taxe antidumping ce pot proteja industria comunitară împotriva practicilor de dumping [28]. Așadar, deși are un impact asupra alegerii perioadei de anchetă privind o eventuală circumvenție a unei taxe antidumping, acest principiu nu implică însă o scurtare a termenului maxim de nouă luni acordat instituțiilor Uniunii pentru a finaliza ancheta și pentru a extinde, dacă este cazul, taxele antidumping definitive.

42. În al patrulea rând, interpretarea conform căreia un regulament de extindere a unei taxe antidumping nu poate fi adoptat după expirarea acestei taxe nu rezultă din legătura sistematică dintre procedura de reexaminare prevăzută la articolul 11 alineatele (2)-(4) din regulamentul de bază și procedura cu privire la o eventuală circumvenție prevăzută la articolul 13 din acest regulament.

24 — C-667/11, EU:C:2013:368.

25 — Punctul 29.

26 — Sublinierea noastră.

27 — C-458/98 P, EU:C:2000:531, punctul 91. A se vedea de asemenea Hotărârile Tribunalului Brosmann Footwear (HK) și alții/Consiliul, T-401/06, EU:T:2010:67, punctul 198, Zhejiang Aokang Shoes/Consiliul, T-407/06 și T-408/06, EU:T:2010:68, punctul 155, Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory/Consiliul, T-409/06, EU:T:2010:69, punctul 157, precum și Foshan City Nanhai Golden Step Industrial/Consiliul, T-410/06, EU:T:2010:70, punctul 133.

28 — Hotărârea Industrie des poudres sphériques/Consiliul (C-458/98 P, EU:C:2000:531, punctul 92).

43. Desigur, în general pot apărea mai multe interacțiuni între măsurile inițiale și măsurile de evitare a circumvenției. Dacă sunt în vigoare o măsură principală și o măsură de evitare a circumvenției, înțelegerea consecințelor previzibile ale eliminării, ale modificării sau ale expirării măsurii principale implică și luarea în considerare a consecințelor previzibile ale menținerii sau ale eliminării măsurii de evitare a circumvenției [29]. Aceasta este, de altfel, practica obișnuită a instituțiilor Uniunii [30].

44. Această ipoteză nu trebuie confundată însă cu cea în care ancheta cu privire la o eventuală circumvenție este în curs, în timp ce măsura antidumping urmează să expire.

45. Deși, în ipoteza expirării viitoare a unei taxe antidumping definitive, o procedură de reexaminare a măsurii poate fi inițiată fie la inițiativa Comisiei, fie la cererea producătorilor din Uniune, având în vedere că, în această situație, măsura de instituire a taxei rămâne în vigoare în așteptarea rezultatelor reexaminării în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază, lipsa exercitării de către Comisie a competenței sale de reexaminare nu poate priva instituțiile Uniunii de posibilitatea de a extinde, chiar și numai retroactiv, o taxă antidumping în vigoare.

46. În realitate, aprecierile pe care instituțiile Uniunii le fac în cadrul reexaminării unei măsuri antidumping care urmează să expire sunt diferite de cele pe care acestea trebuie să le facă în cazul deschiderii unei anchete privind o eventuală circumvenție a acestei măsuri.

47. Conform articolului 11 alineatul (2) primul paragraf din regulamentul de bază, menținerea unei măsuri antidumping după data la care aceasta expiră în mod normal nu este posibilă decât dacă s-a stabilit, în cadrul unei reexaminări, o legătură între expirarea măsurii antidumping, pe de o parte, și continuarea sau reapariția dumpingului și a prejudiciului, pe de altă parte.

48. Aprecierea făcută de Comisie în cadrul procedurii de reexaminare se bazează nu numai pe o analiză retrospectivă a evoluției situației examinate, începând cu instituirea măsurii definitive inițiale, ci și pe „o analiză prospectivă a evoluției probabile a situației, începând cu adoptarea măsurii de reexaminare, pentru a evalua incidența probabilă a unei eliminări sau a unei modificări a măsurii menționate” [31]. Menținerea unei măsuri antidumping depinde, așadar, de rezultatul unei aprecieri a consecințelor expirării sale.

49. În schimb, ancheta privind o eventuală circumvenție a unei taxe antidumping nu implică neapărat o dimensiune prospectivă, deoarece nu este important să se stabilească probabilitatea continuării sau a reapariției dumpingului și a prejudiciului la expirarea măsurii antidumping supuse circumvenției, ci existența unei circumvenții actuale a acestei măsuri, în special prin operațiuni de asamblare.

29 — A se vedea în acest sens Müller, W., Khan, N., și Scharf, T., *EC and WTO Anti-Dumping Law*, ediția a doua, Oxford University Press, 2009, nr. 13.70, p. 597.

30 — A se vedea în special Regulamentul (CE) nr. 654/2008 al Consiliului din 29 aprilie 2008 de impunere a unei taxe antidumping definitive la importurile de cumarină originară din Republica Populară Chineză, astfel cum a fost extinsă la importurile de cumarină expediată din India, Thailanda, Indonezia și Malaezia, fie că aceasta este declarată sau nu ca fiind originară din India, Thailanda, Indonezia și Malaezia, în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 (JO L 183, p. 1), Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 102/2012 al Consiliului din 27 ianuarie 2012 de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de cabluri din oțel originare din Republica Populară Chineză și din Ucraina, extinsă la importurile de cabluri din oțel expediate din Maroc, Moldova și Republica Coreea, indiferent dacă sunt sau nu declarate ca fiind originare din aceste țări, în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1225/2009 și de încheiere a procedurii de reexaminare în perspectiva expirării măsurilor privind importurile de cabluri din oțel originare din Africa de Sud, în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1225/2009 (JO L 36, p. 1) și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/519 al Comisiei din 26 martie 2015 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite elemente de fixare din fier sau oțel originare din Republica Populară Chineză, astfel cum a fost extinsă la importurile de anumite elemente de fixare din fier sau oțel expediate din Malaysia, indiferent dacă au fost sau nu declarate ca provenind din Malaysia, în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 (JO L 82, p. 78). Acest din urmă regulament de punere în aplicare, la fel ca Regulamentul nr. 654/2008, consideră constatarea existenței unor practici de circumvenție ca fiind o indicație privind probabilitatea de reapariție a dumpingului pentru importurile provenite din China [a se vedea considerentul (54) al Regulamentului de punere în aplicare 2015/519].

31 — A se vedea Hotărârea Valimar (C-374/12, EU:C:2014:2231, punctul 55).

50. Întrucât necesitatea menținerii măsurilor antidumping inițiale și a extinderii acestora ca urmare a circumvenției lor face obiectul unor aprecieri distincte, privind perioade de timp diferite, Comisia poate în mod legitim să considere, fără să existe o contradicție, că nu dispune de elemente de probă pentru a stabili că expirarea măsurii antidumping în vigoare ar favoriza continuarea sau reapariția dumpingului și a prejudiciului, dar că dispune, în schimb, de elemente de probă suficiente care demonstrează circumvenția acestei măsuri.

51. În al cincilea rând, interzicerea adoptării unui regulament privind extinderea unei taxe antidumping după expirarea acestei taxe, deși s-a constat o circumvenție a măsurilor existente, nu pare, în opinia noastră, conformă cu cerința bunei administrări. Astfel, acordarea unor drepturi procedurale reclamantului care, denunțând existența unei circumvenții, solicită Comisiei deschiderea unei anchete nu ar avea niciun sens dacă, în urma acestei anchete efectuate în termenele impuse de regulamentul de bază, instituțiile Uniunii, deși constată existența unor practici de circumvenție, nu ar putea lua nicio măsură pentru contracararea acestora.

52. În cauza principală, Regulamentul nr. 1458/2007 a instituit, până la 13 decembrie 2012, o taxă antidumping definitivă la importurile de mărfuri originare din China. La 25 iunie 2012, adică înainte de expirarea acestei măsuri, Regulamentul nr. 548/2012, prin deschiderea unei anchete privind posibila sa circumvenție, a impus înregistrarea mărfurilor expediate din Vietnam.

53. Ca urmare a stabilirii existenței unei circumvenții, regulamentul în litigiu, adoptat la 18 martie 2013, a prevăzut extinderea taxei antidumping definitive instituite prin Regulamentul nr. 1458/2007 la importurile de produse expediate din Vietnam, indiferent dacă au fost sau nu au fost declarate ca fiind originare din Vietnam.

54. Ancheta privind circumvenția a fost deschisă la cererea unui producător din Uniune, care a fost depusă la 17 aprilie 2012, adică înainte de publicarea, la 1 mai 2012, a avizului de expirare a anumitor taxe antidumping. Aceasta a privit perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2008 și 31 martie 2012.

55. Dacă regulamentul în litigiu ar fi trebuit să fie adoptat înainte de expirarea măsurii inițiale, adică anterior datei de 13 decembrie 2012, Comisia ar fi trebuit să finalizeze ancheta într-un termen mai scurt decât termenul de nouă luni prevăzut la articolul 13 alineatul (3) din regulamentul de bază. În plus, în opinia noastră nu este deloc logic și coerent să se considere că acest regulament ar fi putut fi adoptat în mod valabil până la 13 decembrie 2012, înainte de miezul nopții, iar nu la o dată ulterioară, cuprinsă în acest termen de nouă luni. Cum ar putea simplul fapt că măsura rămâne aplicabilă, chiar și pentru o clipă, să valideze adoptarea unui regulament de extindere care, în schimb, ar fi nelegal începând cu 14 decembrie 2012, ora 0.00? Ar trebui să se meargă mai departe și să se solicite Consiliului să adopte măsura de extindere retroactivă a taxelor antidumping într-un termen minim înainte de expirarea acestora? Ar trebui să se meargă și mai departe și, deși este vorba despre contracararea unei practici de circumvenție constatate în trecut, să se condiționeze extinderea retroactivă a măsurii antidumping de o menținere a acesteia pentru viitor, în urma unei reexaminări? Stabilirea pretoriană a unui astfel de termen sau a unei astfel de cerințe de continuare a măsurii inițiale ar fi echivalentă cu adăugarea la regulamentul de bază a unor condiții pe care este evident că acesta nu le prevede. Acest regulament nu obligă instituțiile Uniunii, în această ipoteză specială, în care o practică ce corespunde definiției circumvenției a apărut înainte de sfârșitul perioadei de aplicare a unei taxe antidumping, nici să abordeze această practică prin inițierea unei noi proceduri antidumping mai degrabă decât să urmeze procedura specială prevăzută în acest scop la articolul 13 din regulamentul menționat.

56. Acestea sunt motivele pentru care considerăm că prima întrebare adresată de instanța de trimitere nu a relevat niciun element de natură să afecteze validitatea regulamentului în litigiu.

IV – **Concluzie**

57. În lumina considerațiilor de mai sus, propunem Curții să răspundă la prima întrebare adresată de Finanzgericht Hamburg că examinarea acestei întrebări nu a relevat niciun element de natură să afecteze validitatea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 260/2013 al Consiliului din 18 martie 2013 de extindere a taxei antidumping definitive instituite prin Regulamentul (CE) nr. 1458/2007 privind importurile de brichete de buzunar cu piatră și gaz, nereîncărcabile, originare din Republica Populară Chineză, la importurile de brichete de buzunar cu piatră și gaz, nereîncărcabile, expediate din Republica Socialistă Vietnam, indiferent dacă acestea sunt sau nu sunt declarate ca fiind originare din Republica Socialistă Vietnam.